

mindre den har en saadan Høide, og denne Grund synes ogsaa at maatte gjælde om Kjældere, der ere bestemte til Beboelse. Der har ogsaa været Tale om, hvorvidt andre indskrænkende Regler med Hensyn til Beboelseskjældere skulde gives, og navnlig har der været Spørgsmaal om, hvorvidt der altid burde stee en foreløbig Undersøgelse, naar Tilladelse skulde gives til Anlæggelse af Kjældere; men det er ogsaa et af de Puncter, som man ikke har været ved denne Leilighed at gaae nærmere ind paa. Det vil jo altid medføre endeel Besvær og Ubehag at overlade til Administrationen, hvorvidt Stedet kunde anses for at være saa sundt, at en Kjælder kunde være at indrette, og derfor har man troet, at en saadan Regel, som kunde være tvivlsom, hellere maatte opsættes, indtil en endelig Byggeslov kunde udfomme.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: De Vædringsforslag, som maatte ønskes stillede til anden Behandling, bedes afgivne ingen imorgen Aften.

Den næste Sag, som er paa Dagsordenen, angaaer Forslag til Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 13de August 1841. Sagen er til første Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg erfarer, at man har ønsket at blive nærmere oplyst om mit Forhold til den Lov, som nu er under Forhandling. Jeg skal ogsaa med Fornøjelse udtale mig herom; thi, uagtet jeg troer, at det ligger i de Forhandlinger, som ere foregaaede, vil jeg gjerne, saavidt muligt, bringe det til større Klarhed, end man har fundet i den Naade, hvorpaa jeg er traadt frem i Sagen under dens Forhandling i Folkethinget. Jeg troer, at man forresten heraf kan erfare, at jeg i og for sig selv ikke kan finde den omhandlede Lov ønskelig, idet jeg har havt flere Indvendinger derimod at fremsøre; men jeg skal ikke her gjentage disse Indvendinger, da

jeg paa Sagens nærværende Standpunct ikke vil eller bør tale imod Loven (B. Christensen: Hør!). Jeg skal blot bemærke, at det er, hvad der ogsaa ligger i Forhandlingerne, alene med Hensyn til, at det i Folkethinget blev udtalt, at det var et almindeligt Ønske i Landcommunerne, at den Valgret, som tilkommer Gaardmændene og visse andre Personer, som sættes ved Siden af dem, ogsaa tilstedes de mindre Besiddere, at jeg troede ikke at burde modsætte mig Lovforslaget, uagtet jeg ikke just troer, at den Naade, hvorpaa man har villet indrømme dem denne Valgret, er den i og for sig heldigste, og, uagtet der er flere Puncter i det foreliggende Lovforslag, som jeg ogsaa troer ere mindre heldige, hvorom jeg har yttret mig under Forhandlingerne i Folkethinget. Det er altsaa en Folge heraf, at, hvis denne Lov — enten maaskee noget forbedret, eller ialtsald ikke paa nogen Naade saaledes forandret, at jeg maatte have Mære at indvende imod den, end jeg kan have imod den, som den er kommen fra Folkethinget, — her bliver vedtagen, jeg da ikke vil modsætte mig dens Vedtagelse og Stadfæstelse af Ronggen. Men jeg er ikke vis paa, hvorvidt Regjeringen i sin Heelhed ogsaa vil sætte sig paa dette Standpunct. Dette private Lovforslag har jeg ikke havt nogen Anledning til at bringe under mine Collegers Overveelse, og jeg veed derfor ikke, hvorledes de tænke i saa Henseende. Jeg skal, naar Loven bliver vedtaget saaledes, som jeg forhen nævnte, i begge Thing anbefale og indstille den til Stadfæstelse; men jeg vil derfor ikke paastaae, at jeg med nogen meget stor Styrke kan holde paa den, saafremt den fra andre Sider skulde finde Modsigelse. Derved vilde jeg komme i Strid med det, jeg baade i Folkethinget og ogsaa tidligere her har meddeelt. Der er en særegen Bemærkning, jeg endnu maa gjøre, fordi jeg ikke har været opmærksom derpaa under Sagens Behandling i Folkethinget, nemlig, at der er en Omstændighed, som uden Tvivl er bleven overseet af Folkethinget. Man har, saaledes som det er det Thing vel vil have i Erindring, skjelnet imellem directe og indirecte Vælgere til Sognekorsstanderskaberne, og man har villet vedligeholde alle de hidtil ifølge Anordningen af 13de